

Възлюбени в Господа, о. Иване,

С тревога в сърцето си се обръщам още веднъж към Вас, след като Ви писах и посъветвах да проявите търпение в този труден за всички ни момент.

Сега отново Ви призовавам да преустановите гладната стачка, която сте започнали, и да проявите послушание към свещеноначалието, като вярвам, че по този начин ще дадете добър пример на смиление, вяра и упование в Божия промисъл!

Нашата борба не е против кръв и плът, а против поднебесните духове на злобата, затова и нашите оръжия са други. Нека си препашим кръста с истина и се облечем в бронята на правдата, ...да вземем щита на вярата (Ефес 6:13-18), и молитвата с вяра ще угаси најсезжените стрели на лукавия.

Разбира се, в историята на Църквата има много примери, когато при гонение християните избирили смъртта пред отстъпничеството, но сегашният момент не е аналогичен.

Вашето действие, макар и подтикнато от ревност по правдата, не е облечено в благоразумие, към което всички сме призвани да се стремим, особено сега, по време на Великия пост! В Духа Христов „целта не оправдава средствата! Защото Негово творение сме ние, създадени в Христа Иисуса за добрите дела, що Бог е предназначен да върши“ (Ефес. 2:10). Но добрите дела се постигат с добри средства. Не е добре да се разпалват антицърковни и антиклерикални настроения сред хората.

Св. Ефрем Сирин, чиято великопостна молитва ни води в пътя на покаянието, ни поучава: *нашият Господ поставя по-високо от всяка добродетел любовта, но кой е богат с любов, ако не смиреният? Със смиренето се придобиват както любовта, така и вярата, и надеждата..., смиренето прави жертвата угодна на Бога... За смиренния дори да съгреши, е лесно да принесе покаяние, а гордият, дори да е прав, трудно се обръща към покаянието и лесно става плячка на врага. А Господ дойде, за да ни даде живот в изобилие (Йоан. 10:10).*

Вразуми се от всичко това, учениче Христов, и отхвърли всяка гордост и избери за себе си смиренето.

Добре е да вземем пример от светиите, които са понасяли със смиление и търпение множество скърби и клевети, какъвто е бил и нашият съвременник св. Нектарий Егински. И ако искаме да бъдем Христови поборници, нека

бъдем готови да понасяме връхлитащите ни бури с дълготърпение и упование
в Божия промисъл!

Нека се стремим да живеем в Духа Христов, който *е правда, мир и радост*
в Христа Иисуса! *Приятно и сладостно е и гото на смирението*; който го носи
върху си, нему Бог дава благодат...

Моля Ви, о. Иване, нека не даваме повод да се мисли, че един християнин
може сам да посегне на живота си, а още повече свещеник! За един
православен вярващ не е допустим такъв отчаян акт, като гладната стачка,
която в случая е равносилна на самоубийство.

Нека да пазим вярата и любовта и да не спирате да се уповавате на Бога с
надежда на Неговата велика милост!

С обич в Христа:

Агатополски епископ Йеротей

Рилска св. обител

19.03.2024 г.